

॥ १८ ॥ निरधिष्ठाने लक्ष्याभावे सति ॥ १९ ॥ अधिष्ठानेपि वा अनार्तः न प्रयुंजीत ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचसप्तत्यधिकशततमोऽ

तस्मिंश्च तादृशे काले नारदश्चोदितः सुरैः ॥ आगम्या हवचः पार्थं श्रवणीयमिदं नृप ॥ १८ ॥ अर्जुनार्जुनमायुं क्ष्वदिव्या न्यस्त्राणि भारत ॥ नैतानि निरधिष्ठाने प्रयु-
ज्यंते कथंचन ॥ १९ ॥ अधिष्ठानेन वानार्तः प्रयुंजीत कदाचन ॥ प्रयोगेषु महान् दोषो ल्यस्त्राणां कुरुनंदन ॥ २० ॥ एतानि रक्ष्यमाणानि धनं जययथागमं ॥ बलवं
तिसुखार्हाणि भविष्यंति न संशयः ॥ २१ ॥ अरक्ष्यमाणान्येतानि त्रैलोक्यस्यापि पांडव ॥ भवंति स्म विनाशाय मैवं भूयः कृथाः क्वचित् ॥ २२ ॥ अजातशत्रो-
त्वं चैव द्रक्ष्यसे तानि संयुगे ॥ योज्यमानानि पार्थेन द्विषतामवमर्दने ॥ २३ ॥ वैशंपायन उवाच निवार्याथ ततः पार्थ सर्वे देवायथागतं ॥ जग्मुरन्ये च येत-
न्न समाजग्मुर्न र्षभ ॥ २४ ॥ तेषु सर्वेषु कौरव्यप्रतियातेषु पांडवाः ॥ तस्मिन्नेव वने दृष्टास्त ऊषुः सह कृष्णया ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नि-
वातकवचयुद्धपर्वणि अस्त्रदर्शने पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ समाप्तं च निवातकवचयुद्धपर्व ॥ ॥ अथाजगरपर्व ॥
जनमेजय उवाच तस्मिन्कृतास्त्रे रथिनां प्रवीरे प्रत्यागते भवनादृत्रहंतुः ॥ अतः परं किमकुर्वत पार्थाः समेत्य शूरेण धनं जयेन ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच
वनेषु तेष्वेव तु ते न रेंद्राः सहार्जुने नैंद्रसमेन वीराः ॥ तस्मिंश्च शैलप्रवरे सुरस्येधने श्वरा क्रीडगता विजङ्गुः ॥ २ ॥ वैशमानितान्य प्रतिमानि पश्यन् क्रीडाश्च नानाद्-
मसन्निबद्धाः ॥ चचारधन्वी बहुधान रेंद्रः सोस्त्रे पुयत्तः सततं किरीटी ॥ ३ ॥ अवाप्य वासं नरदेव पुत्राः प्रसादजं वै श्रवणस्य राज्ञः ॥ न प्राणिनां ते स्पृहयंति राजन् शि-
वश्च कालः सबभूव तेषां ॥ ४ ॥ समेत्य पार्थेन यथैकरात्रमूषुः समास्तत्र तदा च तस्रः ॥ पूर्वाश्वषट्तादश पांडवानां शिवा बभूवुर्वसतां वनेषु ॥ ५ ॥ ततोऽब्रवीद्वायु-
सुतस्तरस्वी जिष्णुश्च राजानमुपोपविश्य ॥ यमौ च वीरौ सुरराज कल्पावेकांतमास्थाय हितं प्रियं च ॥ ६ ॥ तव प्रतिज्ञां कुरु राजसत्यां चिकीर्षमाणास्तदनु प्रियं च ॥
ततो न गच्छाम वनान्यपास्य सुयोधनं सानुचरं निहंतुं ॥ ७ ॥ एकादशं वर्षमिदं वसामः सुयोधनेनात्त सुखाः सुखार्हाः ॥ तं वंचयित्वाऽधमबुद्धिशीलमज्ञातवासं
सुखमाप्नुयामः ॥ ८ ॥ तवाज्ञया पार्थिव निर्विशंका विहाय मानं विचरन्वनानि ॥ समीपवासेन विलोभितास्ते ज्ञास्यंति नास्मान् पकृष्टदेशान् ॥ ९ ॥

ध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥ ७३ ॥ तस्मिन्निति दृत्रहंतुरिंद्रस्य ॥ १ ॥ आक्रीडं उद्यानं ॥ २ ॥ ३ ॥ वासं स्थानं प्राणिनां भूमिस्थानां वैश्वर्यमिति शेषः ॥ ४ ॥ पूर्वाश्वषट्समाः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ विचरन् विचरंतः अपकृष्ट-
देशान् दूरस्थानान् ज्ञास्यंति अपितु समीपस्थानेन एतदिति ज्ञास्यंतीत्यर्थः ॥ ज्ञास्यंत्यनाथानिति पाठे अनाथानिति देशविशेषणं अप्रसिद्धान् देशान् तेषु संवत्सरं गूढं विदित्येतिसंबंधः ॥ ९ ॥